

Thời sự CĐNVQGTNCS/HN  
Chủ đề: *Nhân vật Vũ Thành An*  
Tác giả: người lính già ó-ri-gân (oregon)

## MÀN KỊCH ĐÃ HẠ



**Nhân vật Vũ Thành An**

**T**rong vở hài kịch nổi tiếng của Molière, Tartuffe ou l'hypocrite (1664), nhân vật chính, Tartuffe, là một gã vô lại, cơ hội chủ nghĩa, được Orgon, thuộc giới trung lưu (bourgeois), rước về nhà với sự chấp thuận của bà mẹ mộ đạo cuồng tín, Mme Pernelle, và hai mẹ con xem gã như một thánh sống. Trong khi, ngược lại, cả gia đình, từ Elmire, vợ kế của ông, đến Damis, con trai, đến Mariane, con gái, đến người anh vợ, đến cô người làm trực tít, trực ngôn, đều khinh ghét gã. Orgon, mỗi lần đi đâu về, đều ân cần vắn an Tartuffe trước tiên. Và dự tính gả Mariane cho gã, mặc dù cô đã có người yêu, là Valère. Trước mọi người, Tartuffe có thái độ khiêm cung, nói năng nhỏ nhẹ, dáng vẻ nghiêm trang, miệng lúc nào cũng kêu tên Chúa. Một hôm, có dịp gặp riêng Elmire, gã thả lời ong bướm. Từ phòng bên, Damis nghe được, liền báo cho bố biết, nhưng Tartuffe chối bay chối biến và tố ngược Damis vu khống, khiến Orgon, vì quá mê gã, bèn từ con, đuổi đi, và viết giấy tặng hết nhà cửa, tài sản cho gã. Còn Elmire giả vờ nói với gã, sẽ không tiết lộ việc này nếu gã chịu từ bỏ Mariane để cho cô lấy Valère. Rồi bày mưu, hẹn gặp Tartuffe tại phòng, làm như muốn đáp lại tình yêu của gã, nhưng trước đó, đã sắp xếp cho Orgon núp dưới bàn, nghe hết. Orgon bèn nổi giận lôi đình, đuổi gã ra khỏi nhà, trong khi Mme Pernelle vẫn không tin. Nhưng Tartuffe lại đuổi ngược gia chủ, sau khi trưng ra đầy đủ giấy tờ. Vua biết được câu chuyện, ra lệnh bắt gã. Vở kịch kết thúc có hậu cho gia đình Orgon với tin loan báo đám cưới của Mariane với Valère.

### **I. Tartuffe trong bối cảnh Portland, Oregon:**

Tôi kể sơ về nội dung vở hài kịch Pháp, thế kỷ XVII, của Molière, để nhắc đến một vở hài kịch tương tự, đương thời, mà nhân vật là người thế kỷ XXI, đang sống giữa Cộng đồng của chúng tôi, tức Portland, Oregon. Anh là một nhạc sĩ nổi tiếng, đối với người Việt ty nạn trên thế giới, mặc nhiên trở thành người của quần chúng (public figure), nhưng tôi tạm gọi “không tên”, cho có vẻ lập dị như những bài hát của anh. Từ lúc chưa thành phó tế, anh nhạc sĩ không tên này luôn cư xử với mọi người còn hơn một nhà tu hành thứ thiệt: lễ độ, tươi cười, nhã nhặn, dáng vẻ e ấp như cô dâu mới về nhà chồng, và

nhũn như con chi chi. Một lần, trong bữa ăn tại nhà một người bạn tôi, vốn mê những bài không tên, anh nhạc sĩ tuyên bố rằng anh đã có lời hứa với Chúa là sẽ không bao giờ hát và làm nhạc đời nữa. Liên sau đó, anh cầm đàn, hát một bài sặc mùi đạo, mà anh nói mới sáng tác. Tôi quên tựa đề, nhưng nhớ mang máng nội dung, đầy tính tượng trưng: một người leo lên dốc đá cheo leo, trượt chân ngã xuống mấy bận, cuối cùng cũng thành công, nhờ Chúa giơ tay dắt lên. Và kết thúc là một coda cao vút, ngân vang như tiếng kinh cầu, ai nghe cũng cảm động.

Nhiều lần, trước đây, bạn bè, người quen, và đồng hương Portland, Công giáo hay không, vốn dị ứng với anh nhạc sĩ kiêm thầy tu này, cho anh là một tên đạo đức giả thật. Biết tôi là con chiên trong giáo xứ Mỹ mà anh đang phục vụ, họ đã mớm ý cho, và thúc giục, tôi viết một bài tố anh ta về ba tội: làm ăng-ten [phiên âm từ chữ antenna] trong trại tù cải tạo, làm thầy sáu mà không thuộc giáo lý, lợi dụng tiền bá tánh để làm giàu cá nhân... Tôi từ chối, bác bỏ những lời buộc tội mà tôi cho hoặc quá cũ, hoặc thiếu bằng chứng cụ thể, hoặc không đủ thuyết phục. Và qua đó, vô tình đóng vai luật sư bào chữa cho anh ta – điều mà anh chưa hề biết. Như sau:

### **A. Làm ăng ten trong tù?**

Tôi nói với họ rằng tôi cũng đã ở tù tám năm ngoài Bắc, nhưng không chung trại, chung đội với anh ta, nên không chứng kiến tận mắt, và bởi vậy, không dám lên tiếng bàn bạc về điều gì mình không rõ, không thấy, mặc dù đã đọc nhưc mắt nhiều bài viết ký tên tác giả đường hoàng, và nghe rất tai những tin đồn nặc danh, nửa thực nửa hư, thuộc loại tabloids, rất tiêu cực về anh. Tuy nhiên, tôi thắc mắc, về từ ngữ, khi các tác giả, độc giả, và tù nhân cải tạo gọi anh là ăng-ten, không biết có đúng (lắm) không. Bởi một lý do đơn giản: hệ thống ăng-ten trong tù được bố trí ngầm – không, hoặc khó, có ai phát giác được, và làm sao? – và đôi khi ăng-ten chính là thằng bạn tù tử tế, hiền như ma sơ, nằm cạnh bên. Thông thường, bọn ăng-ten được giao phó nhiệm vụ theo dõi và báo cáo, một cách bí mật, cho cán bộ trại về những hành động, và tư tưởng, của đồng đội, đặc biệt âm mưu trốn trại – là điều mà bọn cai tù lo sợ nhất. Nhưng để lập công, chúng báo cáo, hoặc bịa ra, đủ thứ chuyện, thượng vàng hạ cám, kể cả thờ dài trong đêm, ngủ gật trong giờ “học tập”, hay lén hôn vợ trong nhà thăm nuôi, v.v.

Riêng anh nhạc sĩ, qua lời của nhiều nhân chứng, có thời gian được cử làm thi đua, và đội trưởng một đội, với nhiệm vụ báo cáo một cách công khai, hợp pháp, về người và việc trong trại, trong đội, và mặc tình hành hạ đồng tù. Tôi nghĩ, đã là công khai thì không còn bị gọi ăng-ten nữa. Phải chăng vì hành động hắc ám, muốn lấy điểm với cai tù, mà anh đã bị những nạn nhân và nhân chứng quen miệng gán cho cái nickname ăng-ten, là danh xưng nặng nề và bỉ ổi nhất, mặc dù về hậu quả, tội làm ăng-ten hay làm đội trưởng, mà ác ôn, cũng ngang nhau, bên tám lạng bên nửa cân? Hoặc giả, có thể ở trại này, anh ta làm

ăng-ten, ở trại nọ, làm đội trưởng ác ôn? Hoặc có thể ở cùng một trại, có lúc anh làm đội trưởng ác ôn, có lúc làm ăng-ten, cho nên lẫn lộn về chữ dùng chăng?

## B. Làm thầy sáu dỏm?

1. **Năm 1992**, tôi đang nghỉ hè ở San José. Anh nhạc sĩ không tên, lúc ấy mới qua Mỹ, dự định tổ chức buổi tái ngộ với những fans của mình trong một hội trường gần đó và anh ta bị một số cựu quân nhân cảnh cáo, tẩy chay, và dọa hành hung, và cửa hội trường bị họ chặn, cấm không cho ai vào dự, bởi bất mãn với thành tích “ăng-ten” của anh. Cho nên, tôi biết rất rõ. Anh bèn chạy lên Portland, để tỵ nạn. Tại đây, theo tin đồn miệng, hay phổ biến trên Mạng, nhưng không ai dám xác nhận: đầu tiên, anh ta vô chùa xin quy y. Bị chùa từ chối, anh bèn nhảy sang nhà thờ Tin Lành. Bị từ chối nữa, anh chưa biết đi đâu, thì bất ngờ được tiến cử lên LM chánh xứ La Vang bởi những người thân cận của ông. Biết anh là nhạc sĩ nổi tiếng, LM chánh xứ nhận ngay, cho vào ca đoàn và sau giữ chức “sứ vụ tông đồ mục vụ” (?), nhưng anh rất mù mờ về giáo lý, khiến giáo dân bàn tán, khó chịu. Về sau, không biết bằng cách nào, anh thuyết phục được ông LM chấp thuận cho học làm thầy sáu, mà không qua thủ tục bắt buộc cho tất cả ứng viên phó tế khác: phải đi học lấy bằng MA về Thần học (theology) tại University of Portland. Vì kém Anh văn, lại không có BA ở Mỹ, anh được Tòa Tổng Giám Mục Portland –thời đó, còn quá dễ dãi–châm chước cho tham dự các lớp Kinh Thánh căn bản do giáo phận tổ chức và học thần học “hàm thụ” tại chỗ với một LM trẻ, đệ tử của LM chánh xứ, và với sự giúp đỡ làm homework của một giáo viên dạy giáo lý tại La Vang. Năm 2001, anh được phong chức phó tế. Theo thiên ý, anh làm thầy sáu ngang, tức là [đi] tắt, cũng như làm quan tắt, chứ không phải làm thầy sáu chui hay dỏm, như dư luận dị nghị. Lúc ấy, LM chánh xứ đã đổi đi và một LM khác lên thay, và với ý kiến của giáo dân, ông cha xứ mới này từ chối, không nhận anh về giáo xứ La Vang, mặc dù đang rất cần một phó tế người Việt.

2. **Rồi thầy sáu Việt Nam này** được Tòa Tổng Giám Mục Portland bổ nhiệm về phục vụ một giáo xứ Mỹ, từ 2001 cho đến hôm nay.

a. **Trong buổi lễ chiêu Chúa Nhật**, có tôi, anh được cha xứ Mỹ mời đứng lên tự giới thiệu, trước giáo dân Mỹ và thiểu số, gồm khá đông người Mễ, Phi, Nga... và lèo tèo vài bôn đạo Việt Nam. Vì thế, anh tha hồ bốc phét, khiêu quá, tuy không ác liệt như kho đạn Long Bình, hoặc văng miếng tới mây xanh như vài vị thuộc hàng cự phách trong Làng Nô Oregon, về thân thế và lý lịch. Anh ta nói, và tôi còn nhớ rõ, tuy là một Trung úy Phật tử, nhưng anh đã có ơn gọi đi tu theo Công giáo, từ lúc còn ở Việt Nam trước 1975, sau khi một cô bạn gái dạy anh học kinh Kính Mừng, và đi đánh trận [hồi nào?], nhờ đọc kinh Kính Mừng, anh đã nhiều lần thoát chết, và sau 1975, trong tù VC, cũng nhờ đọc kinh ấy, anh đã khỏi bệnh mất ngủ [sic]. Nào là qua Mỹ, bị bệnh gần chết, anh đã nhờ Chúa và Đức Mẹ Maria cứu khỏi. Nào là anh có bằng Cử Nhân Luật ở VN, đặt nhạc trữ tình, nhưng, anh thêm, với thiên chức thầy sáu, từ nay anh sẽ quên đi “quá khứ sai lầm”

đó. Nào là, động trời hơn, chức vụ cuối cùng của anh, trước ngày Sài Gòn sụp đổ, là chỉ huy Bộ Thông Tin của chính phủ Miền Nam và dùng chữ minister –bởi, tôi tự hỏi, anh có tình nỏ sảng hay không hiểu chữ đó có nghĩa “bộ trưởng”? Nào là anh bị giam nhiều năm tại những trại tù khắc nghiệt của VC, và ở đó được bạn bè rửa tội cho... Giáo dân Mỹ tò mò lắng nghe, không phản ứng, một phần vì lịch sự, một phần vì không ở trong chốn nên anh nói hươu nói vượn gì cũng tin tuốt luốt, một phần vì chỉ hiểu lồm bồm, cũng như tôi, tiếng Anh đầy accent An Nam Mít của anh.

*b. Trung bình mỗi tháng*, anh đến nhà thờ một lần để phụ giúp cha xứ làm lễ, và mỗi lần, trước và sau lễ, thấy tôi, anh ta gật đầu chào, và ngược lại, nhưng không bắt tay nhau, bởi mặc cảm từ cả hai phía. Tiếp xúc với anh, tôi cảm thấy khó thoải mái, nếu không muốn nói khó chịu, vì cử chỉ và lời ăn tiếng nói, khiêm nhường, hay nhún nhường quá đáng, của anh, có cái vẻ gì đó không thật, nếu không muốn nói giả tạo, làm tôi nghĩ đến vở kịch và nhân vật của Molière. Càng khó chịu hơn khi, sau này, nghe tin về một phép lạ, được ai đó đồn ầm trên báo và Mạng Việt Nam, đã xảy ra cho cặp kính mát của anh, nghĩa là giờ nó lên ánh mặt trời người ta thấy có hình Đức Mẹ hiện ra rõ ràng. Phép lạ nhảm nhí, lộ bịch đó, ít lâu sau, không còn được ai nhắc nữa, nhưng nhiều người vẫn nhớ, để kể lại với ít nhiều châm biếm, mỉa mai.

### **C. Làm giàu từ những hoạt động từ thiện?**

Tòa Tổng Giám Mục Portland và cha chánh xứ cho anh thời gian rộng rãi để lo cho Hội Từ Thiện, mà anh sáng lập năm 2005, và quảng cáo rầm rộ trong một flyer (đính kèm).

Phải công nhận anh điều hành Hội một cách khoa học và qui mô, gồm cả việc bán điện thoại V247 và dược thảo chữa bách bệnh (trong đó có thuốc “tăng cường hạnh phúc gia đình”) và đã kiếm được tiền một cách hợp pháp, ít ra theo giấy tờ và báo cáo. Được tờ The Sentinel của Giáo phận và cha xứ nhiệt liệt ca ngợi, và anh mặc nhiên trở thành thầy sáu cung của Tòa Giám Mục Portland. Thậm chí, cũng năm ngoái, 2016, cha xứ đã đi Manila, Philippines làm từ thiện, cùng với anh ta.

Có một điều làm đồng hương chê bai: thành công như thế, nhưng anh không bao giờ tham gia sinh hoạt Cộng Đồng, không đóng góp tài năng hay tài chánh cho Cộng Đồng khi cần. Nhưng sau hai mươi năm, vẫn né, vẫn núp dưới chiếc veste đen và cổ còn trắng, và những ngày Chúa Nhật, dưới lễ phục –được sử dụng như một áo giáp vững chắc. Và rất tự tin, tưởng rằng người ta đã quên.

Nhưng người ta vẫn nhớ. Tôi thành thật nói với những kẻ còn căm ghét anh rằng, dù có tội gì chẳng nữa, anh đã cải tà qui chánh và chọn con đường tu rồi thì hãy cho anh ta một cơ hội làm lại cuộc đời. Bằng cách để yên cho anh tu hành, leave him alone, như người

Mỹ thường nói. Và tôi im lặng. Kiên nhẫn chờ đợi, và cầu mong, một ngày anh sớm thành “chánh quả”.

## II. Áo gấm về làng:

Đùng một cái, có tin anh nhạc sĩ kiêm thầy tu này trở về Việt Nam làm một tua ra mắt và bán sách (Chuyện tình không tên) viết kể lại chuyện tình “hàm thụ” ngày xưa một cách vô duyên, lảm cẩm, vớ vẩn (đối với một người trên bảy bố, quá tuổi hồi xuân, nếu không vớ vẩn, lảm cẩm, vô duyên thì còn là cái gì?), đồng thời tổ chức hát những bài không tên cũ rích, cùng với những ca sĩ hải ngoại cóc nhái, vô liêm sỉ, mùa chay nào cũng có nước mắt, cộng với vài ca sĩ lô-can [phiên âm từ chữ "local"] quốc nội, suốt tháng 8 này, tại Hà Nội, Đà Nẵng, Qui Nhơn, Quảng Ngãi, và Sài Gòn. Tin được tung ra, chuyện đi nhanh như tên bắn, làm mọi người sững sốt, thất vọng, nhưng không ngạc nhiên, vì bản chất là bản chất, ở đây, giả dối, và, như VC nói, không bao giờ thay đổi. Đối với anh ta, vấn đề chỉ là thời gian cho vở kịch bịp bợm, có lớp lang, dài đến hai mươi năm, hạ màn, trót lọt.

Hôm nay, tôi không còn chọn lựa, vì anh nhạc sĩ kiêm phó tế này đã vượt qua lằn ranh đỏ (red line). Nhìn những bức ảnh của anh chụp ngày 28/7 tại phi trường Nội Bài, và phổ biến tràn ngập trên Mạng, mày râu nhẵn nhụi áo quần bảnh bao, hớn hờ, khác xa hồi mới đến Portland, vào đầu thập niên 90, còn lẻ loi, lêu bêu, bèo nhèo, và cười nói tươi rói với các ca sĩ địa phương, bạn bè và thân nhân ra đón, tặng hoa, níu lấy tay, khiến những người ty nạn chống VC và các cựu tù binh cải tạo hiện ở hải ngoại không khỏi thấy ngứa mắt và ứa gan.

Mặt nạ rơi xuống, anh ta hiện nguyên hình một Tartuffe bằng xương bằng thịt đã đóng vai trò của mình quá xuất sắc, và bây giờ, cụ thể hơn, đã trở thành một công cụ ngu ngốc, nhưng hãnh diện, của VC, trong việc thực thi Nghị quyết 36, cũng như hơn bốn mươi năm trước, tại các trại tù, trong việc đối xử ác độc với các sĩ quan VNCH đồng đội của anh. Vì sao?

**1. Thời điểm trở về (tự nguyện, hay được VC mời dụ?) của anh rất phù hợp với “ý đồ” và kế hoạch thâm độc của VC và tình thế hiện tại trong nước.** Xin nhắc, tháng 8 là tháng VC kỷ niệm Hà Nội khởi nghĩa (19/8/1945), còn gọi là “Cánh mạng tháng 8”. Không phải bởi trùng hợp, ngẫu nhiên, hay tự phát, mà có đến hơn hai trăm người dân (ở không, rảnh quá sao?), được gọi là fans, đội mưa hàng giờ để đón nhạc sĩ thần tượng, tại phi trường, theo tin báo chí quốc nội – một vinh dự hãn hũu mà từ trước đến nay, không có Việt Kiều nào được nhận lãnh... VC là một lũ lưu manh, xảo quyệt, biết tận dụng mọi thủ đoạn. Khi cần đàn áp biểu tình, hay đập phá nhà thờ, tu viện, chúng điều động hàng trăm côn đồ, thay vì công an, và tuyên bố đó là “hành động tự phát” của nhân dân. Làm sao có một “hành động tự phát” nào dưới chế độ độc tài, đảng trị hiện nay, mà không



được bọn lãnh đạo cho phép, sắp xếp, cổ võ, hoặc ngược lại, mà không bị ngăn chặn, trừng phạt, đàn áp dã man?

Vai trò của anh này rất cần thiết cho VC trong giai đoạn và bối cảnh hiện tại bởi anh ta là một phó tế Công giáo và một nhạc sĩ nổi danh. Nhất cử lưỡng tiện. Như sau:

a. **Về mặt nổi**, anh ta trở về trong tư cách nghệ sĩ trình diễn, được nhiều người hâm mộ tiếp đón –theo dàn dựng của VC, là chuyện thường tình đối với công luận. Ngoài ra, VC ngu gì mà không biết anh là cựu sĩ quan bị tù cải tạo nổi tiếng, nhưng vẫn cho phép về trình diễn, mà không qua thủ tục kiểm duyệt khắt khe, cấm cản gì ráo, không bắt “cởi quần áo khám nghiệm” như những ca sĩ, nhạc sĩ hải ngoại khác (nghĩa bóng) về nước trình diễn, hay những cô gái quê (nghĩa đen) muốn lấy chồng Đại Hàn, Đài Loan, kể cả những thằng người nửa điên nửa khùng, đui què sứt mẻ. Qua việc dành mọi ưu đãi cho anh nhạc sĩ này, phải chăng chúng muốn tuyên truyền, một lần nữa, chính sách “hòa hợp hòa giải”, “xóa bỏ hận thù” bịp bợm, mà chúng đã khổ công khua chiêng gõ mõ âm ỉ, nhưng vẫn thất bại, suốt bao năm qua?

b. **Về mặt chìm**, là phó tế, anh bị dùng như một đối trọng (contrepoids) với những vị linh mục và giáo dân dũng cảm trong nước, từ mấy tháng nay, đã và đang ngày đêm xuống đường biểu tình chống tập đoàn Formosa và bọn lãnh đạo tham nhũng bán nước cầu vinh, cũng như, ở hải ngoại, chúng đang sử dụng những linh mục trẻ, quốc doanh, bó lều bó láo, hay giả mạo, tại Texas, Florida hay Connecticut –đã lợi dụng bục giảng để công khai tuyên bố những lời mất dạy về VNCH và Ngày Quốc Hận 30/4. Cho phép một nhà tu hành Công giáo, dù chỉ là phó tế, chức nhỏ nhất trong hàng giáo phẩm, về nước ca hát, VC muốn chúng tỏ cho cả thế giới thấy rằng chúng không kỳ thị tôn giáo, và qua đó, và cùng với sự im lặng của Hội đồng Giám mục Việt Nam, chúng có thêm đồng minh và phương tiện để tiêu diệt một cách tinh vi và mạnh mẽ hơn những linh mục và giáo dân đang biểu tình phản kháng chúng. Đã không ủng hộ họ thì chớ, mà vô tình (hay nhận lệnh) anh thầy tu tắt này cũng không nhiều thì ít đã đồng lõa, tiếp tay triệt tiêu sự chiến đấu đầy chính nghĩa của họ, trước công luận?

2. **Ngoài ra, khi về VN trình diễn nhạc đời**, mà là nhạc tình sa đọa, đương nhiên anh ta đã tự lột bỏ chức thánh cao quý và chiếc áo tu hành mà anh, một Xuân Tóc Đỏ mới, đã may mắn vớ được –đã tạm thời che chở anh trước cơn thịnh nộ của những đồng hương ty nạn và các sĩ quan tù nhân cải tạo, một thời là nạn nhân trực tiếp, hay gián tiếp, của anh.

Thêm nữa, phải chăng vì chóa mắt trước danh và lợi, và lòng trần chưa dứt bỏ được tham sân si, anh ta đã vi phạm trầm trọng lời thề hứa, với Chúa, mà trong vai trò Tartuffe, anh thường lớn tiếng rêu rao, khi có dịp, là từ bỏ những bài trữ tình, dù có tên hay không tên, của anh?

Nhân tiện, NLGO tôi, trong tư cách một khách thường ngoạn, xin có lời bàn nhỏ về những bài không tên: nhạc thì ủy mị, rên siết, sụt sướt, nghĩa là tầm thường, và nội dung bài nào, nhất là bài không tên cuối cùng, cũng xúi giục người đàn bà có chồng ngoại tình, trong tư tưởng, với thằng bò cũ rất bựa, rất nham nhở, rất cà chớn và rất độc ác đã công khai khoe khoang thành tích chơi gái, không biết giữ gìn thanh danh, bảo vệ hạnh phúc gia đình cho người đã (lỡ dại) trao thân cho nó. Tôi thực tình không hiểu nổi, về mặt nghệ thuật, và nhất là đạo đức, nào trạng nào đã khiến người ta, ở hải ngoại hay trong nước, có thể mê mẩn những bài hát có nội dung vô luân đến thế, đến nỗi phải tiến cử anh ta học làm thầy sáu, hoặc phải đứng hàng giờ dưới mưa, chờ đón anh ta trở về nước, hoặc phải tranh nhau để được hát chung trong cuộc lưu diễn này. Trước 1975, chẳng hạn, một con bé hàng xóm của tôi, mới mười tuổi, thường nghêu ngao hát những câu, “mưa bên chồng có làm em khóc... có làm em nhớ những khi mình mận nòng...”. Đúng là bệnh hoạn!

Tôi nghĩ rằng Tòa Tổng Giám Mục Portland và cha xứ họ đạo Mỹ chưa biết mục đích thật sự về VN lần này của anh. Nhưng tôi tin rồi họ cũng sẽ biết, kể cả việc làm “ăng-ten”, bức hại đồng đội trong tù, và việc rửa tội chui, còn là một nghi vấn đối với nhiều người. Vì tôi tin vào công lý tuyệt đối của Thiên Chúa, hay luật nhân quả (karma) trong đời thường. Còn anh dại gì mà khai thật. Họ cứ tưởng anh về VN lần này, cũng như mọi lần trước (và chắc chắn đã được nêu lên trong đơn xin phép của anh), là để làm từ thiện.

### **III. Thay cho lời kết:**

Có lẽ sau bài viết này, tôi sẽ phải đi lễ tại một nhà thờ khác trong khu vực. Lý do duy nhất là để tránh nhìn thấy bộ mặt tởm lợm của một kẻ mà từ nay sẽ tiếp tục là chỗ trú ẩn an toàn cho sự lừa bịp và gian dối hóa thân. Một Tartuffe thời đại, mà những hành vi vừa qua tại Việt Nam có hậu quả rất khốc hại và lâu dài trên cả nước –còn tồi tệ hơn chính nhân vật đạo đức giả trong vở kịch của Molière.

*Portland, 24/8/2017*  
**NLGO**



## Phụ lục – Hình ảnh Quảng cáo Hội từ Thiện Vũ Thành An

### ĐIỆN THOẠI TỪ THIỆN

**Vừa Gọi Điện Thoại về VN Vừa Giúp Gạo Cho Các Cụ Già Nghèo Khổ. Gọi S25 về VN đã giúp cho một cụ già có cơm ăn suốt một tháng. Xin gọi số điện thoại Teresa Đại Lý cho V247( Cùng giá với các đại lý khác):**

**1-800-949-0660**

Kính thưa quý ân nhân,

Xin đại diện các cụ già nghèo khổ chúng tôi xin hết lòng cảm ơn quý ân nhân đã đóng góp vào quỹ mua gạo cho các cụ. Trước những khó khăn chúng ta đang gặp phải trên mọi phương diện mà quý ân nhân vẫn mở lòng từ bi bác ái thì thật là một ân phước lớn lao. Quý vị gia ân thì quý vị sẽ đón nhận phước lộc ngàn lần. Chắc hẳn Trời Cao đầy thương xót sẽ luôn ban phước cho quý vị và gia đình. Chúng ta hãy tiếp tục cùng nhau xây dựng một chút thiện đàng, niết bàn dưới thế.

Gửi tiền cho Quỹ Từ Thiện Teresa giống như đóng góp cho Chùa hay Nhà Thờ. Tiền của quý ân nhân chắc chắn tới tay các cụ già nghèo khổ bởi vì các vị phụ trách là tu sỹ các tôn giáo, hồ sơ tài chánh được audit hàng năm, khi các cụ lãnh quà đều ký tên trong danh sách, chính vì thế Quỹ Từ Thiện Teresa được mang ấn tín Best in America. Vũ Thành An, tháng 4 năm 2009.

 <p style="font-size: 1.2em;"><b>Teresa Charities</b> Quỹ Từ Thiện Teresa</p>		<p><b>P.O. BOX 13237</b> <b>Portland, OR 97213</b> <b>1-877-252 5136</b></p>	<p><b>1-503 267 6053</b></p>
--	---	--	------------------------------

Được cơ quan CFC của chính phủ Liên Bang Hoa Kỳ công nhận vào danh sách các Hội Từ Thiện Ưu Hạng tại Mỹ, đạt tiêu chuẩn cao nhất về sự tin cậy, chương trình hữu hiệu và chi phí hữu hiệu ( meet the highest standards of public accountability, program effectiveness, and cost effectiveness.)

visit website: bestcfc.org , go to: Disaster Relief and Humanitarian Aid Charities.

**Cung cấp gạo cho các cụ già nghèo khổ tại Việt Nam hàng tháng . Chỉ mấy Đô La đủ cho một cụ già được no cơm suốt một tháng, xin quý vị cứu giúp một vài cụ.**

<p style="text-align: center;"><b>GIAN HÀNG TỪ THIỆN</b></p> <p>Cung cấp Dược Thảo cùng giá với các Đại Lý khác nhưng một hộp thuốc dược thảo mua qua Gian Hàng Từ Thiện đã giúp cho một cụ già có cơm ăn cả tháng. Xin gọi:</p> <p style="text-align: center;"><b>1-877-252 5136    503 267 6053</b></p>		<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bỏ toàn diện các tạng phủ,</li> <li>- Chống mệt mỏi,</li> <li>- Tăng cường hạnh phúc gia đình,</li> <li>- Bỏ khoẻ nhưng không mập,</li> <li>- Uống kèm với dược thảo khác giúp bệnh nhân mau hồi phục</li> </ul>
---	--	---

### CHƯƠNG TRÌNH CỨU SINH MẠNG THAI NHI

- Xin các bà mẹ có cố ý định phá đi thai nhi đang ở trong bụng không thi hành ý định đó.
- Giúp các bà mẹ sống vui khoẻ cho đến khi sinh nở.
- Sinh nở xong sẽ xin về nuôi như con cháu của mình. Sẽ cho các em ăn học thành tài và các em sau này sẽ tiếp tục nuôi các em cùng hoàn cảnh.



Quý vị có thể giúp bằng 2 cách:

1. Nhận làm Bảo Dưỡng: Cung cấp tài chánh lâu dài để nuôi các em thành người. Các em sẽ là con nuôi của quý vị.
2. Cho bao nhiêu cũng được, lúc nào cũng được, chúng tôi sẽ đưa sự đóng góp của quý vị vào quỹ chung để nuôi các em.

Liên lạc trực tiếp Vũ Thành An: 503 821 9848



Nhà Nghỉ Dưỡng Teresa Dalat. Nhà mới, 7 phòng, đầy đủ tiện nghi. Quý ân nhân về Việt Nam khi lên Dalat chơi xin mời tới nghỉ tại Gia Đình Teresa Dalat, tiền phòng xin quý vị tuỳ hỷ vì sẽ dành mua gạo cho các cụ tại . 394/58A Võ Trường Toản, P.8 DaLat. 063.552.915 Xin gọi 503 821 9848 để biết thêm chi tiết.



---

*Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển*

*Đăng ngày Chúa Nhật, August 27, 2017  
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐIND, QLVNCH*